

praktisk Betydning, var den af mig omtalte Beileddning ønskelig; men jeg vilde ønske, at vi, hvor forskjellig man end er i Opfattelsen, kunde faae et praktisk Udbytte ud af denne Forhandling, og der vil jeg nævne, at man nedfatter en saadan Kommission som den nævnte og giver de Vedkommende Anvisning paa, at de uden Ansøgning eller Betaling kan lade deres Børn, enten naar de døbes eller senere indtil en vis Alder, antage et bestemt fast, nyt Familienavn. Vilde de meget ærede Ministre, inden en saadan Beileddning er givet, eller andre mere betryggende Bestemmelser ere fassatte, have en eller anden Garanti for, at Navnene virkelig blive passende, kan den maaste findes. Men kunne de ærede Forespørgere og Ministeren ikke blive enige om at ønske disse to Ting gjennemførte, bliver det Spørgsmaal tilbage, paa hvilken Maade det vil lykkes at træffe Forandringer i de nu bestaaende Regler for Navneforandringer for ældre, allerede i Samfundet virkende Mænd. Naar man kunde indskrænke Uenigheden dertil, kunde man jo nærmere tale om de Foranstaltninger, som der burde træffes, ialfsald foreløbig. Sikker er det, det bliver kun saa Lidsalder for den nu levende og virkende Slægt, det vil kun være saa Procent af den, der vil forandre det Navn, under hvilket de ere kjendte i Samfundet og have virket der. Det vil kun være under ganske særlige Forhold. Det er derfor sikkert, at dersom der skal ske nogen væsentlig Forandring i Retning af det, man ønsker med Hensyn til Egenavne, vil der gaa en Menneftaalder hen, inden det sker; Forandringen vil ikke blive gennemført undtagen efterhaanden, fra Børnene af; det er Hovedsagen. Men naar man erkjender dette, og da der nu er gaaet en Række af Aar siden dengang, da der syntes at være Enighed mellem denne Sal og Regjeringen om det Ønskelige i, at der gjordes Noget, hvorfor saa ikke begynde dermed saa hurtigt som muligt? Jo nærmere er jo Liden, da der virkelig kan kjendes en væsentlig Forandring. Jeg tillader mig altsaa at spørge de høitærede Ministre: ville De være villige til at forberede en Beileddning for Folk, der baade for det almindelige Samkvæms Skyld og ogsaa af Hensyn til Sproget ville reformere baade For- og Efternavne, virkelige Slægtnavne, og ville de være villige til, uden at oppebie en saadan Beileddning, at foranledige, at en fornøden Anordning gik ud om, at Forældre herefter havde Ret til under lettere Former og uden Betaling, under passende Garanti for, at Navnene blive antagelige, at antage nye Slægtnavne for deres Børn, naar de ikke vare naaede ud over en vis Alder, f. Ex. over Konfirmationsalderen, eller ikke naaede op til Lægsrullealderen? De to Ting vilde jeg gjerne høre de høitærede Ministres Udtalelser om. Tilbage bliver da det Andet, hvortom jeg nok kan forstaa, at der herfter ikke liden Meningsforskjel. Med Hensyn til dette Andet skal jeg navnlig bemærke

Et, og det er, at det forekommer mig ganske vist lidt strengt med de 33 Kr. 66 N., og at drage Grænsen mellem, om de Paagjældende ere formuende eller ikke formuende, er overordentlig vanskeligt. En Entset kan maaste betale, og han kan have meget stor Interesse i at faae Forandringen foretagen, men dog tror han ikke at kunne afse saadant et Bølsb, selv om han kunde staae det tilveie. I denne Henseende kunde der være flere Ting at bemærke, men det skal jeg ikke omtale, det kan maaste komme frem under en senere Forhandling; men om de nævnte to Ting vilde jeg, som sagt, gjerne høre de meget ærede Ministres Mening.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scaevnius): Naar jeg skalde svare paa, hvad det ærede Medlem, som nu satte sig (Berg), spurgte om, skal jeg gjøre det ganske kort. Jeg har i og for sig Sympathi med de Bestræbelser, som de ærede Forespørgere have gjort sig til Ordførere for. Jeg finder det ligesom de ubeligt, at den altoverveiende Del af Befolkningen ikke har virkelig faste Familienavne, saa man kan kjende den ene Familie fra den anden. Kunde man virke hen til, at dette Forhold kunde lidt efter lidt forandre sig, vilde jeg betragte det som helbigt. Jeg skal derfor ikke have noget imod at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) opfordrer mig til, nemlig at nedsette en Kommission — hvis det forøvrigt kan lykkes at faae en saadan Kommission nedsat — for at udarbejde en Ordbog over fremtidige Navne. Jeg vilde nemlig derigjennem finde en Garanti med Hensyn til det, der for mig — det indrømmer jeg — har vakt væsentlig Betænkelighed ligeoverfor de Fordringer, der stilles af de ærede Forespørgere, nemlig med Hensyn til det, at velerhvervede Rettigheder ikke blive krænkede, at nu bestaaende Familienavne, som virkelig ere sjældne, og som kunne kaldes Familienavne i streng Forstand, ikke uden Videre kunne antages uden vedkommende Families Tilladelse. Den nødvendige Garanti herimod kunde opnaas ved, at en saadan Ordbog udarbejdedes og autoriseredes, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har foreslaaet, og naar Afgangen for Borne til Navneforandring derigjennem ikke blev lettet, naar man altsaa indskrænkede den lette Afgang til kun at gjælde Børn, der døbtas, eller gif lidt videre til ganske smaa Børn, saa vilde man jo ogsaa undgaa alle de Ulemper ved Foranstaltningen, som Justitsministeren — jeg tror fuldstændig rigtig — har udvirket for det hvide Thing, Ulemper, som ville fremkomme, naar i Befolkningen en stor Mængde Borne faae en for let Afgang til at foretage Navneforandringer. Jeg skal, som sagt, tage denne Sag under fornøjet Overveielse. Forøvrigt, denne Sag er, ældre end min Tid; jeg har ikke havt